

Mál nr. 306/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar bifreiðasalans (B)

Ágreiningur um bótaskyldu í tengslum við sölu bifreiðar í ágúst 2007.

Gögn.

- 1) Málskot mótttekið 03.09. 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 15.09. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

Vátryggingafélagið telur greiðsluskyldu ekki fyrir hendi. Það lætur þess efnislega getið að vegna tengsla aðila hafi B orðið við þeirri beiðni að sækja um bílasamning fyrir bifreiðina X hjá M vegna kaupa S á bifreiðinni. Félagið telur að bifreiðin hafi ekki verið í sölumeðferð hjá bílasölnunni, B beri því ekki ábyrgð á þeim mistökum sem gerð voru. Vátryggingafélagið vísar til þess að það sé grundvallarþáttur í starfsemi M að fjármagna kaup á ökutækjum sem M er eigandi að, í því skyni að leigja þriðja manni. Það sé hlutverk M að hafa öll nauðsynleg skjöl til reiðu og rétt að efni til áður en hann ynnir af hendi greiðslu láns vegna kaupa á bifreið sem liður í starfsemi hans. Greiði hann út lán án þess að gæta þess er það á ábyrgð hans sjálfs og engra annarra, að álit félagsins. Óþarf er að geta frekar umfjöllunar félagsins.

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu. M, fjármálafyrirtæki, var kaupandi bifreiðarinnar og S umráðamaður hennar. Gengið var frá kaupsamningi og afsali um sölu bifreiðarinnar. Auk þess var bílasamningur gerður milli M og S. M gerði ráð fyrir því að B (bílasalinn) myndi ljúka við sinn hluta málsins og nauðsynlegar tilkynningar um söluna enda hafi M ekki sinnt slíkum tilkynningum við kaup og sölu bifreiða þegar salan fer fram hjá bílasölnum. Í ljós kom árið 2008 að bifreiðin var aldrei skráð á M sbr. nánar umfjöllun í gögnum málsins. Þetta hafi haft í för með sér fjárhagslegt tjón fyrir M. Fjárnám hafi verið gert í bifreiðinni fyrir kröfu vátryggingafélags á hendur fyrri eiganda bifreiðarinnar. Bifreiðin hafi verið vörslusvipt og seld á nauðungarsölu fyrir skuldum og missti S því afnot af bifreiðinni og M tapaði eign sinni vegna mistaka B að senda ekki tilkynningu til ökutækjaskrár um kaupin í ágúst 2007.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum og ákvæðum laga nr. 28/1998 um verslunaratvinnu, sem gilda um sölu notaðra ökutækja, verður að telja að bifreiðin hafi verið í sölumeðferð hjá B (bílasölnunni). Mistök voru gerð við söluna sem eru á ábyrgð B.

Samkvæmt 15. gr. nefndra laga ber bifreiðasali ábyrgð á verkum starfsmanna sinna við sölu ökutækja sem væru þau verk hans sjálfs. Samkvæmt 16. gr. sömu laga skal bifreiðasali annast um að endanlega sé gengið frá kaupsamningi, afsali og öðrum skjölum vegna viðskipta á hans vegum og skal geta þess í skjölunum, þar á meðal kaupþilboðum, kaupsamningum, afsölum og skuldabréfum, hver samið hafi og greina nafn hans svo að eigi verði um villst. Þá segir og í 2. mgr. 16. gr. að “bifreiðasali skal ábyrgjast að tilkynning um eigendaskipti sé send ökutækjaskrá án tafar.” Að teknu tilliti til fyrirliggjandi gagna varð misbrestur á þessu hjá B. Hann ber ábyrgð á þeim fjárhagslegu afleiðingum sem urðu vegna þessa. Ekki er unnt að fallast á að B hafi einungis af greiðasemi verið að aðstoða aðila. B var í skjóli starfsleyfis síns og þekkingar að vinna það verk sem hér um ræðir.

Það breytir ekki ofanrituðu þó að M sé fjármálafyrirtæki sem fæst við að veita bílalán. Tilkynningarskyldu var ekki gætt í máli þessu og á því ber B ábyrgð.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er fyrir hendi samkvæmt þeirri váttryggingu sem hér um ræðir.

Reykjavík 13. október 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hdl.

Jón Magnússon hrl.